1 Chapter 6

"The Almighty has created one thing opposite the other."

Just as the divine soul consists of ten holy Sefirot and is clothed in three holy garments, so does the soul which is derived from the sitra achra of the kelipat nogah, which is clothed in man's blood, consist of ten "crowns of impurity." These are the seven evil middot which stem from the four evil elements mentioned above, and the intellect begetting them which is subdivided into three, viz., wisdom, understanding and knowledge, the source of the middot. For the middot are according to the quality of the intellect. Hence a child desires and loves petty things of inferior worth, for his intellect is too immature and deficient to appreciate things that are much more precious. Likewise is he provoked to anger and vexation over trivial things; so, too, with boasting and other middot.

Now these ten unclean categories, when a person meditates in them or speaks them, or acts by them, his thought — which is in his brain; and his speech—which is in his mouth; and the power of action— which is in his hands, together with his other limbs— all these are called the "impure garments" of these ten unclean categories wherein the latter are clothed at the time of the action, speech or thought. It is these that constitute all the deeds that are done under the sun, which are all "vanity and striving after the wind," as interpreted in the Zohar, Beshallach, in the sense of a "ruination of the spirit...."

So, too, are all utterances and thoughts which are not directed towards G-d and His will and service. For this is the meaning of sitra achra— "the other side," i.e. not the side of holiness. For the holy side is nothing but the indwelling and extension of the holiness of the Holy One, blessed be He, and He dwells only on such a thing that abnegates itself completely to Him, either actually, as in the case of the angels above, or potentially, as in the case of every Jew down below, having the capacity to abnegate himself completely to the Holy One, blessed be He, through martyrdom for the sanctification of G-d.

That is why our Sages have said that "Even when a single individual sits and engages in the Torah the Shechinah rests on him' and "On each [gathering of] ten Jews the Shechinah rests" always.

However, that which does not surrender itself to G-d, but is a separate thing by itself, does not receive its vitality from the

והנה זה לעומת זה עשה אלהים כי כמו שנפש האלהית כלולה מעשר ספירות קדושות ומתלבשת בשלשה לבושים קדושים כך הנפש דסטרא אחרא מקליפות נוגה המלובשת בדם האדם כלולה מעשר כתרין דמסאבותא שהן שבע מדות רעות הבאות מארבע יסודות רעים הנ"ל ושכל המולידן הנחלק לשלש שהן חכמה בינה ודעת מקור המדות כי המדות הן לפי ערך השכל כי הקטן חושק ואוהב דברים קטנים פחותי הערך לפי ששכלו קטן וקצר להשיג דברים יקרים יותר מהם. וכן מתכעס ומתקצף מדברים קטנים וכן בהתפארות ושאר מדות ועשר בחי' אלו הטמאות כשאדם מחשב בהן או מדבר או עושה הרי מחשבתו שבמוחו ודבורו שבפיו וכח המעשיי שבידיו ושאר איבריו נקראים לבושי מסאבו לעשר בחי' אלו הטמאות שמתלבשות בהן בשעת מעשה או דבור או מחשבה והן הם כל המעשים אשר נעשים תחת השמש אשר הכל הבל ורעות רוח וכמ"ש בזהר בשלח שהן תבירו דרוחא כו' וכן כל הדבורים וכל המחשבות אשר לא לה' המה ולרצונו ולעבודתו שזהו פי' לשון סטרא אחרא פי' צד אחר שאינו צד הקדושה וצד הקדושה אינו אלא השראה והמשכה מקדושתו של הקב"ה ואין הקב"ה שורה אלא על דבר שבטל אצלו יתב' בין בפועל ממש כמלאכים עליונים בין בכח ככל איש ישראל למטה שבכחו להיות בטל ממש לגבי הקב"ה במסירת נפשו על קדושת ה'. ולכן אמרו רז"ל שאפי' אחד שיושב ועוסק בתורה שכינה שרויה כו' וכל בי עשרה שכינתא שריא לעולם 'אבל כל מה שאינו בטל אצלו ית אלא הוא דבר נפרד בפני עצמו אינו מקבל חיות מקדושתו של הקב"ה מבחי' פנימית הקדושה ומהותה ועצמותה בכבודה ובעצמה אלא

מבחי' אחוריים שיורדים ממדרגה

holiness of the Holy One, blessed be He, that is, from the very inner essence and substance of the holiness itself, but from "behind its back," as it were, descending degree by degree, through myriads of degrees with the lowering of the worlds, by way of cause and effect, and innumerable contractions, until the Light and Life is so diminished through repeated diminutions, that it can be compressed and incorporated, in a state of exile as it were, within that separated thing, giving it vitality and existence ex nihilo, so that it does not revert to nothingness and non-existence as it was before it was created.

Consequently, this world, with all its contents, is called the world of kelipot and sitra achra. Therefore all mundane affairs are severe and evil, and wicked men prevail, as explained in Etz Chayim, Portal 42, end of ch. 4.

However, the kelipot are subdivided into two grades, one lower than the other. The lower grade consists of the three kelipot which are altogether unclean and evil, containing no good whatever. In the "chariot" of [the prophet] Ezekiel they are called "whirlwind," "great cloud." ... From them flow and derive the souls of all the nations of the world, and the existence of their bodies, and also the souls of all living creatures that are unclean and unfit for consumption, and the existence of their bodies, as well as the existence and vitality of all forbidden food in the vegetable kingdom, such as orlah and "Mixed seeds in the vineyard,..." as explained in Etz Chayitn, Portal 49, ch. 6, as also the existence and vitality of all actions, utterances, and thoughts pertaining to the 365 prohibitions and their offshoots, as is explained ibid., at the end of ch. 5

למדרגה רבבות מדרגות בהשתלשלות העולמות דרך עלה ועלול וצמצומים רבים עד שנתמעט כל כך האור והחיות מיעוט אחר מיעוט עד שיכול להתצמצם ולהתלבש בבחי' גלות תוך אותו דבר הנפרד להחיותו ולקיימו מאין ליש שלא יחזור להיות אין ואפס כבתחלה מקודם שנברא ולכן נקרא עולם הזה ומלואו עולם הקליפות וסטרא אחרא ולכן כל מעשה עולם הזה קשים ורעים והרשעים גוברים בו כמו שכתוב בע׳ חיים שער מ"ב סוף פ"ד

אלא שהקליפות הן נחלקות לשתי מדרגות זו למטה מזו המדרגה 'התחתונה היא שלש קליפו הטמאות ורעות לגמרי ואין בהם טוב כלל ונקראו במרכבת יחזקאל רוח סערה וענן גדול וגו' ומהן נשפעות ונמשכות נפשות כל אומות עובדי גלולים וקיום גופם ונפשות כל בעלי חיים הטמאים ואסורים באכילה וקיום גופם וקיום וחיות כל מאכלות אסורות מהצומח כמו ערלה וכלאי הכרם כו' וכמ"ש בע"ח שער מ"ט פ"ו וכן קיום וחיות כל המעשה דבור ומחשבה של כל שס"ה לא תעשה וענפיהן כמ"ש שם סוף פ"ה:

2 Chapter 7

On the other hand, the vitalising animal soul in the Jew, that which is derived from the aspect of the kelipah, which is clothed in the human blood, as stated above, and the "souls" of the animals, beasts, birds and fishes that are clean and fit for [Jewish] consumption, as also the existence and vitality of the entire inanimate and entire vegetable world which are permissible for consumption, as well as the existence and Vitality of every act, utterance and thought in mundane matters that contain no forbidden aspect—being neither root nor branch of the 365 prohibitive precepts and their offshoots, either on the explicit authority of the Torah, or by Rabbinic enactment— yet are not performed for the sake of Heaven but only by the will, desire and lust of the body; and even where it is a need of the body, or its very preservation and life, but his intention is not for the sake of Heaven, that is, to serve G-d thereby — all these acts, utterances

אך נפש החיונית הבהמית שבישראל שמצד הקליפה המלובשת בדם האדם כנ"ל ונפשות בהמות וחיות ועופות ודגים טהורים ומותרים באכילה וקיום וחיות כל הדומם וכל הצומח המותר באכילה וכן קיום וחיות כל המעשה דבור ומחשבה בענייני עוה"ז שאין בהם צד איסור לא שרש ולא ענף משס"ה מצות לא תעשה וענפיהן דאורייתא ודרבנן רק שאינן לשם שמים אלא רצון הגוף וחפצו ותאותו ואפי' הוא צורך הגוף וקיומו וחיותו ממש אלא שכוונתו אינה לשם שמים and thoughts are no better than the vitalising animal soul itself; and everything in this totality of things flows and is drawn from the second gradation [to be found] in the kelipot and sitra achra, namely, a fourth kelipah, called kelipat nogah. For in this world, called the "World of Asiyah (Action)," most, indeed almost all, of it [the kelipat nogah] is bad, and only a little good has been intermingled within it (from which come the good qualities contained in the animal soul of the Jew, as is explained above.)

This [kelipat nogah] is an intermediate category between the three completely unclean kelipot and the category and order of Holiness. Hence it is sometimes absorbed within the three unclean kelipot (as is explained in Etz Chayim, Portal 49, beginning of ch. 4, on the authority of the Zohar), and sometimes it is absorbed and elevated to the category and level of Holiness, as when the good that is intermingled in it is extracted from the bad, and prevails and ascends until it is absorbed in Holiness. Such is the case, for example, of he who eats fat beef and drinks spiced wine in order to broaden his mind for the service of G-d and His Torah; as Ravah said: "Wine and fragrance [make a man's mind more receptive]," or in order to fulfil the command concerning enjoyment of the Sabbath and Festivals/In such a case the vitality of the meat and wine, originating in the kelipat nogah, is distilled and ascends to G-d like a burnt offering and sacrifice.

So, too, when a man utters a pleasantry in order to. sharpen his wit and rejoice his heart in G-d, in His Torah and service, which should be practised joyfully, as Ravah was wont to do with his pupils, prefacing his discourse with some witty remark, to enliven the students thereby.

On the other hand, he who belongs to those who gluttonously guzzle meat and quaff wine in order to satisfy their bodily appetites and animal nature, derived from the so-called element of water of the four evil elements contained therein, from which comes the vice of lust— in such case the energy of the meat and wine consumed by him is degraded and absorbed temporarily in the utter evil of the three unclean kelipot, and his body temporarily becomes a garment and vehicle for them, until the person repents and returns to the service of G-d and His Torah. For, inasmuch as the meat and wine were kosher, they have the power to revert and ascend with him when he returns to the service of G-d. This is implied in the terms "permissibility" and "permitted" (mutar), that is to say, that which is not tied and bound by the power of the "extraneous forces" preventing it from returning and ascending to G-d. Nevertheless, a trace [of the evil] remains in the body. Therefore the body must undergo the "Purgatory of the grave," as will be explained later.

כדי לעבוד את ה' בגופו לא עדיפי מעשה דבור ומחשבות אלו מנפש החיונית הבהמית בעצמה והכל כאשר לכל נשפע ונמשך ממדרגה השנית שבקליפות וסטרא אחרא שהיא קליפה רביעית הנקראת קליפת נוגה שבעולם הזה הנקרא עולם העשיה רובו ככולו רע רק מעט טוב מעורב בתוכה [שממנה באות מדות טובות שבנפש הבהמית שבישראל כמ"ש לעיל] והיא בחי' ממוצעת בין שלש קליפות הטמאות לגמרי ובין בחי' ומדרגת הקדושה ולכן פעמים שהיא נכללת בשלש קליפות הטמאות [כמ"ש בע"ח שער מ"ט ריש פ"ד בשם הזהר] ופעמים שהיא נכללת ועולה בבחי' ומדרגת הקדושה דהיינו כשהטוב המעורב בה נתברר מהרע וגובר ועולה ונכלל בקדושה כגון ד"מ האוכל בשרא שמינא דתורא ושותה יין מבושם להרחיב דעתו לה' ולתורתו כדאמר רבא חמרא וריחא כו' או בשביל כדי לקיים מצות ענג שבת וי"ט אזי נתברר חיות הבשר והיין שהיה נשפע מקליפת נוגה ועולה לה' כעולה וכקרבן. וכן האומר מילתא דבדיחותא לפקח דעתו ולשמח לבו לה' ולתורתו ועבודתו שצריכים להיות בשמחה וכמו שעשה רבא לתלמידיו שאמר לפניהם מילתא דבדיחותא תחלה ובדחי רבנן. אך מי שהוא בזוללי בשר וסובאי יין למלאת תאות גופו ונפשו הבהמית שהוא בחי' יסוד המים מארבע יסודות הרעים שבה שממנו מדת התאוה הנה ע"י זה יורד חיות הבשר והיין שבקרבו ונכלל לפי שעה ברע גמור שבשלש קליפות הטמאות וגופו נעשה להן לבוש ומרכבה לפי שעה עד אשר ישוב האדם ויחזור לעבודת ה' ולתורתו כי לפי שהיה בשר היתר ויין כשר לכך יכולים לחזור ולעלות עמו בשובו לעבודת ה' שזהו לשון So, too, with regard to the vitality of the drops of semen emitted from the body with animal lust, by him who has not conducted himself in a saintly manner during intimacy with his wife in her state of purity.

Such is not the case, however, with forbidden foods and coition, which derive from the three kelipot that are entirely unclean. These are tied and bound by the Extraneous Forces for ever, and are not released until the day comes when death will be swallowed up for ever, as is written: "And I will cause the unclean spirit to pass from the land;" or until the sinner repents to such an extent that his premeditated sins become transmuted into veritable merits, which is achieved through "repentance out of love," coming from the depths of the heart, with great love and fervour, and from a soul passionately desiring to cleave to the blessed G-d, and thirsting for G-d like a parched desert soil. For inasmuch as his soul had been in a barren wilderness, and in the shadow of death, which is the sitra achra, and infinitely removed from the light of the Divine Countenance, his soul now thirsts [for G-d] even more than the souls of the righteous, as our Sages say: "In the place where penitents stand, not even the perfectly righteous can stand." It is concerning the repentance out of such great love that they have said: "The penitent's premeditated sins become, in his case, like virtues," since thereby he has attained to this great love.

However, repentance that does not come from such love, even though it be true repentance, and G-d will pardon him, nevertheless his sins are not transformed into merits, and they are not completely released from the kelipah, until the end of time, when death will be swallowed up forever.

היתר ומותר כלומר שאינו קשור ואסור בידי החיצונים שלא יוכל לחזור ולעלות לה' רק שהרשימו ממנו נשאר בגוף ועל כן צריך הגוף לחיבוט הקבר כמ"ש לקמן מה שאין כן במאכלות אסורות וביאות אסורות שהן משלש קליפות הטמאות לגמרי הם אסורים וקשורים בידי החיצונים לעולם ואין עולים משם עד כי יבא יומם ויבולע המות לנצח כמ"ש ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ או עד שיעשה תשובה גדולה כל כך שזדונות נעשו לו כזכיות ממש שהיא תשובה מאהבה מעומקא דלבא באהבה רבה וחשיקה ונפש שוקקה 'לדבקה בו ית' וצמאה נפשו לה כארץ עיפה וציה להיות כי עד הנה היתה נפשו בארץ ציה וצלמות היא הסטרא אחרא ורחוקה מאור פני ה' בתכלית ולזאת צמאה נפשו ביתר עז מצמאון נפשות הצדיקים כמאמרם ז"ל במקום שבעלי תשובה עומדים כו' ועל תשובה מאהבה רבה זו אמרו שזדונות נעשו לו כזכיות הואיל ועל ידי זה בא לאהבה רבה זו אבל תשובה שלא מאהבה זו אף שהיא תשובה נכונה וה' יסלח לו מכל מקום לא נעשו לו כזכיות ואין עולים מהקליפה לגמרי עד עת קץ שיבולע המות לנצח.

3 Chapter 8

There is an additional aspect in the matter of forbidden foods. The reason they are called issur ["chained"] is that even in the case of one who has unwittingly eaten a forbidden food intending it to give him strength to serve G-d by the energy of it, and he has, moreover, actually carried out his intention, having both studied and prayed with the energy of that food, nevertheless the vitality contained therein does not ascend and become clothed in the words of the Torah or prayer, as is the case with permitted foods, by reason of its being held captive in the power of the sitra achra of the three unclean kelipot. This is so even when the prohibition is a Rabbinic enactment, for the words of the Scribes are even more stringent than the words of .the Torah, and so forth.

פרק ח

ועוד זאת במאכלות אסורות
שלכך נקראים בשם איסור מפני
שאף מי שאכל מאכל איסור בלא
הודע לשם שמים לעבוד ה' בכח
אכילה ההיא וגם פעל ועשה כן
וקרא והתפלל בכח אכילה ההיא
אין החיות שבה עולה ומתלבשת
בתיבות התורה והתפלה כמו
ההיתר מפני איסורה בידי הס"א
משלש קליפות הטמאות ואפי'
הוא איסור דרבנן שחמורים דברי
סופרים יותר מדברי תורה כו' ולכן
גם היצר הרע וכח המתאוה
לדברים האסורים הוא שד משדין

Therefore, also the evil impulse (yetzer hara) and the force that strains after forbidden things is a demon of non-Jewish demons, which is the evil impulse of the nations whose souls are derived from the three unclean kelipot. On the other hand, the evil impulse and the craving force after permissible things to satisfy an appetite is a demon of the Jewish demons, tor it can be reverted to holiness, as is explained above. Nevertheless, before it has reverted to holiness it is sitra achra and kelipah, and even afterwards a trace of it remains attached to the body, since from each item of food and drink are immediately formed blood and flesh of his flesh. That is why the body must undergo the "Purgatory of the grave," in order to cleanse it and purify it of its uncleanness which it had received from the enjoyment of mundane things and pleasures, which are derived from the uncleanness of the kelipat nogah and of the Jewish demons; only one who had derived no enjoyment from this world all his life, as was the case with our Saintly Master [Rabbi Judah the Prince], is spared this.

As for innocent idle chatter, such as in the case of an ignoramus who cannot study, he must undergo a cleansing of his soul, to rid it of the uncleanness of this kelipah, through its being rolled in "The hollow of a sling," as is stated in the Zohar, Parshat Beshallach, p. 59. But with regard to forbidden speech, such as scoffing and slander and the like, which stem from the three completely unclean kelipot, the hollow of a sling (alone) does not suffice to cleanse and remove the uncleanness of the soul, but it must descend into Gehinnom [Purgatory].

So, too, he who is able to engage in the Torah, but occupies himself instead with frivolous things, the hollow of a sling cannot itself effectively scour and cleanse his soul, but severe penalties are meted out for neglect of the Torah in particular, apart from the general retribution for the neglect of a positive commandment through indolence, namely, in the Purgatory of Snow, as is explained elsewhere. Likewise, he who occupies himself with the sciences of the nations of the world is included among those who waste their time in profane matters, insofar as the sin of neglecting the Torah is concerned, as is explained in the Laws Concerning Study of the Torah. Moreover, the uncleanness of the science of the nations is greater than that of profane speech, for the latter informs and defiles only the middot which emanate from the element of the holy ruach within his divine soul with the contamination of the kelipat nogah that is contained in profane speech which is derived from the element of the evil ruach of this kelipah in his animal soul, as mentioned above; yet he does not defile the [intellectual]

נוכראין שהוא יצר הרע של אומות עו"ג שנפשותיהם משלש קליפות הטמאות משא"כ היצה"ר וכח המתאוה לדברים המותרים למלאת תאותו הוא שד משדין יהודאין לפי שיכול לחזור לקדושה כדלעיל. אך מ"מ קודם שחזר לקדושה הוא ס"א וקליפה וגם אח"כ הרשימו ממנו נשאר דבוק בגוף להיות כי מכל מאכל ומשקה נעשה תיכף דם ובשר מבשרו ולכן צריך הגוף לחיבוט הקבר לנקותו ולטהרו מטומאתו שקיבל בהנאת עולם הזה ותענוגיו מטומאת קליפת נוגה ושדין יהודאין אא"כ מי שלא נהנה מעוה"ז כל ימיו כרבינו הקדוש. ועל דברים בטלים בהיתר כגון ע"ה שאינו יכול ללמוד צריך לטהר נפשו מטומאה זו דקליפה זו ע"י גלגולה בכף הקלע כמ"ש בזהר פ' בשלח דף נ"ט. אבל לדיבורים אסורים כמו ליצנות ולשון הרע וכיוצא בהם שהן משלש קליפות הטמאות לגמרי אין כף הקלע [לבדו] מועיל לטהר ולהעביר טומאתו מהנפש רק צריכה לירד לגיהנם. וכן מי שאפשר לו לעסוק בתורה ועוסק בדברים בטלים אין כף הקלע לבדו מועיל לנפשו למרקה ולזככה רק עונשים חמורים שמענישים על ביטול תורה בפרטות מלבד עונש הכללי לכל ביטול מ"ע מחמת עצלות בגיהנם של שלג כמבואר במ"א וכן העוסק בחכמות אומות עובדי גלולים בכלל דברים בטלים יחשב לענין עון ביטול תורה כמ"ש בהלכות תלמוד תורה ועוד זאת יתרה טומאתה של חכמת האומות עובדי גלולים על טומאת דברים בטלים שאינו מלביש ומטמא רק המדות מיסוד הרוח הקדוש שבנפשו האלהית בטומאת קליפת נוגה שבדברים בטלים הבאים מיסוד הרוח הרע שבקליפה זו בנפשו הבהמית כדלעיל ולא בחי' חב"ד שבנפשו מאחר שהם דברי שטות ובורות שגם השוטים וע"ה יכולים לדבר faculties of ChaBaD in his soul, for they are but words of foolishness and ignorance, since even fools and ignoramuses can speak that way. Not so in the case of the nations' science whereby he clothes and defiles the intellectual faculties of ChaBaD in his divine soul with the contamination of the kelipat nogah contained in those sciences, whither they have fallen through the "shattering of the vessels" out of the so-called "hinder part" of Chochmah of Kedushah, as is known to those familiar with the Esoteric Wisdom. Unless he employs [these sciences] as a useful instrument, viz., as a means of a more affluent livelihood to be able to serve G-d, or knows how to apply them in the service of G-d and His Torah. This is the reason why Maimonides and Nachmanides, of blessed memory, and their adherents, engaged in them

כן. משא"כ בחכמת האומות עובדי גלולים הוא מלביש ומטמא בחי' חב"ד שבנפשו האלהית בטומאת קליפת נוגה שבחכמות אלו שנפלו שמה בשבירת הכלי' מבחי' אחוריים של חכמה דקדושה כידוע ליודעי חן אלא א"כ עושה אותן קרדום לחתוך בהן דהיינו כדי להתפרנס מהן בריוח לעבוד ה' או שיודע להשתמש בהן לעבודת ה' או לתורתו וזהו טעמו של הרמב"ם ורמב"ן ז"ל וסיעתן שעסקו בהן: